

Simona Kokelj | Polona Zupančič | Martin Fujan

Organizator dogodka: Ustanova Petra Pavla Glavarja
Več o organizaciji: www.uppg.si
Povezava do spletne strani tudi možna na QR kodi:

V sodelovanju z OŠ Komenda Moste in Občino Komendo

Grafično oblikovanje: Blaž Zupančič
November, 2022

Sem Simona Kokelj, po izobrazbi diplomirana varnostna inženirka, a sem v svetu slikarjev, samoukov že od vsega začetka svojega ustvarjanja. Hobi najstniških let in želja po večnem ustvarjanju mi nista pustila, da bi ju kar tako lahko pozabila. Tako slikarstvo še danes ostaja v ospredju.

SIMONA KOKELJ

Nekaj svojega časa posvečam tudi gasilcem in Mravljšču (društvo za mladino) v Komendi. Za seboj imam več kot trideset skupinskih razstav in več kot dvajset samostojnih razstav. Zadnje čase žal ne razstavljam več, zato toliko bolj slikam le še po naročilu, kjer prevladujejo realistični motivi. Zadnjih deset let imam, poleg redne službe, še »službo«, ki je najbolj naporna, a je hkrati tudi najboljša služba na svetu - sem mama dvema nagajivima škratoma, dečku in deklici, ki me vsak dan naučita kaj novega. Po njuni zaslugi sem spoznala tudi svet ilustracij, v katerem res uživam.

S ponosom lahko povem, da sta po zgledu mojih otrok nastala dva glavna lika slikanice Timi odkriva, Timi in Lučka, avtorice Tjaše Klembas, ki sem jih tudi v celoti ilustrirala. V sami zbirki so izšle tri slikanice (Zimske radosti - 2015, Nepozabna morska doživetja - 2015 in Prvič v šoli, pri okulistu - 2016).

Kakorkoli, brezmejno uživam v domišljiji otrok, sončni svetlobi, oblakih, naravi, pogovoru, ustvarjanju na vseh nivojih. Kljub svoji družini in drugačnega poklica, rada odidem v svet slikarstva, pravljicni in barvit svet, poln realističnih slik, zanimivih abstrakcij ali ljubkih ilustracij. Nepogrešljiv del mojih slik so barve, barve in še malo barv...

Kaj za vas pomeni “umetnost”?

Zame je umetnost praktično vse: Ne le v slikarskem/umetniškem smislu, temveč tudi to, da uspešno preživim(o) dan in brez večjih težav opravi(o) svoje dnevne obveznosti oz. plane. Da v vsaki stvari poskušam najti pozitivno plat, saj le tako lažje preživim dani moment. Umetnost je tudi, da si pri današnjem tempu, uspem(o) vzeti čas za pomembne stvari in predvsem, da smo to kar smo.

Katero tehniko ustvarjanja največkrat uporabljate?

Večina mojih del nastaja pozno zvečer in ponoči, predvsem zadnji moment pred izdanim rokom, zato najpogosteje ustvarjam z akrilnimi barvami, ki se hitro sušijo in so vodoodporne. Ker je tehnika odvisna tudi od vrsta naročila, včasih posegam še po suhih akvarelnih barvicah ali svinčniku.

Kako izbirate motive?

Imam srečo, da zadnja leta slikam in ustvarjam izključno po naročilu. Med naročili se najpogosteje najdejo portreti, hiše ali pokrajine ter domače vasi bodočega naročnika. Navdih najdem povsod in v vsem, v vsakdanjiku, risankah, pogovorih, osebah... Osebnostno imam najraje abstraktne motive, do te mere, da je še vedno mogoče razbrati motiv slike. Če čas dopušča in slikam zase, slikam različne motive, od abstrakcije do tihožitja. Odkar sem postala mama, sta me moja škrata popeljala še v svet ilustracij kjer sta tudi moj navdih.

POLONA ZUPANČIČ

Risanje je moj način izražanja že od malih nog. Sprva se je likovna ustvarjalnost hranila z vsakim pogledom okrog sebe. Z vsako knjigo, ki sem jo osvojila, se je ustvarjalnost po domišljiji razbohotila naprej, dokler niso zgodbe, ki sem jih požirala, postale eno njenih osrednjih hranil. Ni znala mirovati in včasih se je pojavila tudi na robovih šolskih zvezkov in učbenikov, če ni že požrla kar celih njihovih strani. Odprtih oči in glave sem z oblikami ter barvami lovila izraze in tisto nekaj več, kar je subjekt naredilo meni tako poseben. Nekatere končane osnovne šole sem ugotovila, da so moj navdih, izziv in najljubši motiv ljudje. Poskusila sem ujeti vsako podrobnost, fascinirana nad njihovim gibanjem in izražanjem ter kompleksnostjo izziva to preleti na papir. Pri tem uporabljam različne tehnike, najljubše so mi svinčnik, oglje, pastel in kreda. Rada se preizkušam v slikanju z akrili, tuši, olji in akvareli. Moj najnovejši tehnični izziv je digitalno risanje.

Izjemno sem hvaležna, da je imela moja ustvarjalnost možnost razvijati se v okolju, ki ga je zelo spodbujalo. Začelo se je doma, pri moji družini, ki je v meni prepoznala ta dar in mi na vseh področjih po svojih najboljših močeh pomagala, da sem ga gojila. Strokovno veter v svoja jadra je moja likovna ustvarjalnost dobila z vrsto spodbudnih učiteljev že v osnovni šoli in naprej v gimnaziji, ki so mi razširili obzorja likovnih tehnik in mi omogočili, da so se moji izdelki pojavili na natečajih in v objavah. Zadnji v tej vrsti je bil mentor slikarske šole, Blaž Slapar, ki je mojo ustvarjalnost spoznal v zgodnji odrasli dobi in ji pomagal razviti se v to, kar je zdaj. Seveda pa bo rasla naprej, z vsakim izdelkom boljša, kot je bila.

Kaj za vas pomeni “umetnost”?

Umetnost je zame vsak prenos občutkov iz enega človeka na drugega prek s čutili zaznavnega medija. Slikar, ki slika sliko, z njo uprizoni čustva ali zgodbo, in ko jo opazovalec vidi ta čustva prebere ali celo sam začuti. Glasba in pisana beseda delujeta enako, le da namesto čopiča in svinčnika uporabljata besedo in zvok. Pri umetnosti mi je zanimivo, kako lahko umetnik in opazovalec umetnino doživljata vsak po svoje in v različni intenziteti.

Katero tehniko ustvarjanja največkrat uporabljate?

Največkrat uporabljam risarske tehnike, to so tehnike s suhimi materiali, s katerimi s črtami ustvarimo podobo, ki se imenuje risba. Risba in slika nista isto, saj je pri slikanju princip dela drugačen. Primeri risarskih tehnik so risanje s svinčnikom, pastelom in ogljem. Svinčniki imajo več različnih trdot in vsaka trdota ustvari drugačno črto in nianso. Pasteli, krede in oglje so si med sabo podobni, ker se lahko razmažejo in ustvarijo zelo nežne barvne prehode in celo kopico nians. Obenem vsakega od teh lahko zelo natančno ošilimo za zelo drobne podrobnosti. Nekaj med slikanjem in risanjem je tuš oziroma risba s črnilnimi sredstvi, tudi kemičnimi svinčniki. Orodje je po delovanju in izbiri podlage bližje slikanju, tehnika dela pa risanju. Tudi s tem zelo rada delam. Na slikarski šoli so mi povedali, da so umetniki velikokrat zelo izrazito ali risarji ali slikarji. Seveda se je obojega lahko zelo dobro naučiti, vendar naj bi nam vedno en način ugajal bolj naravno kot drugi. Sama sem risarka. Seveda se ukvarjam tudi s slikanjem, izzivi, ki mi jih prinaša, so mi v veliko veselje, ker se rada učim novih stvari. Moj zadnji tehnični podvig je učenje digitalnega risanja.

Kako izbirate motive?

Moj največji navdih so ljudje, zato za svoje motive rada izbiram človeške figure in portrete. Nagovarjajo me človeške oči, zanimivi so mi obrazi, postave, način premikanja. Vedno me osupne, česa vsega je človek sposoben, ko se giblje, dela, miruje in se dotika sveta okrog sebe. Človek velja tudi za najtežji motiv. V praksi ga je sicer ravno tako težko narisati kot žival ali predmet, vendar za zadnje dvojce, ki jih ne vidimo vseskozi, težko prepoznamo vsako odstopanje od razmerij in oblik. Ljudje nas vseskozi obdajajo, zato so naše oči tako občutljive na vsakršna odstopanja, kar je za vizualne umetnike velik izziv, ki se ga vedno rada lotim.

MARTIN FUJAN

Martin Fujan je ilustrator, slikar in oblikovalec, ki se ukvarja predvsem s področjem poljudno-znanstvene ilustracije. Je letnik 1985, diplomiral pa je na Oddelku za oblikovanje ljubljanske ALUO. Blizu so mu zgodovinske teme in ukvarja se z ilustratorskimi zgodovinskimi rekonstrukcijami, kjer je, med drugim, prispeval ilustracije za monografijo o oklepih Narodnega Muzeja Slovenije in upodobitve vojakov za stalno ambientalno postavitev v stolpu nad Pelikanovo potjo na Celjskem Gradu. Druga priljubljena tema pa je narava oziroma gozd v bolj ali manj vseh oblikah. Tako je njegove ilustracije mogoče videti v glasilu LZS reviji Lovec, redno tudi oblikuje in slikovno opremlja tiskovine za Društvo Ljubiteljev Ptičarjev, ki skrbi za razvoj ptičarske kinologije v Sloveniji. Objavljene pa so bile tudi v nemški reviji Jagdgebrauchhund Verband. Razstavjal je na več skupinskih razstavah, tudi na Slovenskem Bienalu Ilustracije, sicer pa je imel v letu 2019 v Domu Kulture Kamnik tudi samostojno razstavo risb s peresom z naslovom Tinta v gozdu (gozd v tinti). Je tudi član stanovskega društva ZDSLJU.

Uporablja predvsem klasične, analogne slikarske in ilustratorske tehnike, največ oljne barve na platnu in lesu, pa gvaš in akvarel, kot tudi različne risarske tehnike, na primer oglje, svinčnik, pero s tušem in krede. Delovni prostor (atelje), ima v Kamniku, sicer pa je tudi član Lovske Družine Komenda. Nekoč si želi imeti svoj mali prostor nekje na samem z lastnim sadovnjakom.

Kaj za vas pomeni “umetnost”?

Kot ustvarjalec se načeloma ne ukvarjam s tem, kaj je umetnost, to je bolj vprašanje za kritike oz. umetnostne zgodovinarje. Zame je važno, da mi je delo v zadovoljstvo in da je vedno viden napredek oziroma razvoj. O umetnosti je sicer vedno mogoče razpravljati in tudi se razpravlja, vendar se sam raje ukvarjam z motivi ter tehnikami, ki so mi blizu in se poskušam čim bolj izmojstriti v svoji obrti. Če kdo najde v tem kaj več, pa toliko bolje.

Katero tehniko ustvarjanja največkrat uporabljate?

Uporabljam nabor klasičnih slikarskih in risarskih tehnik, veliko delam z oljnimi barvami, sicer pa, predvsem za ilustracije, tudi gvaše in akvarele. Ti dve tehniki sta si med sabo podobni, v obeh primerih so to barve na vodni osnovi, razlika pa je v tem, da so gvaši pokrivni, akvareli pa prosojni. Gvaš je sicer ena od oblik tempere, včasih so jo veliko uporabljali tudi grafični oblikovalci, ker se posuši v enakomerno mat površino. Pri gvaših se uporablja bela barva na podoben način kot pri oljnih barvah, med tem ko je pri akvarelih bela (oz svetla), barva podlage. Od risarskih tehnik pa uporabljam bolj ali manj vse, ampak največ svinčnike in markerje. Všeč mi je tudi risba s tušem in peresom, sicer se ukvarjam tudi s kaligrafijo.

Kako izbirate motive?

Motive mi največkrat izberejo drugi, ker sem šolan ilustrator in se s tem ukvarjam tudi poklicno. Sicer pa je odvisno od obdobj, ne delam ves čas istih motivov. V zadnjem času bi se rad izboljšal v žanru botanične ilustracije, zato veliko upodabljam predvsem drevesa in gozd, v preteklosti pa sem se bolj posvečal zgodovinskim motivom, tudi motiviki stare Japonske.

November, 2022